

kunne forstaa, hvad det er, det drejer sig om. Fra Aalborg til Sæby gaar en Hovedlandevej. Ved denne Hovedlandevej ligger en Kro, og om denne Kro ligge nogle enkelte Huse. Kroen og Husene tilsammen kaldes Flauenskjold. Her i Flauenskjold er der Postekspedition, og det har der været et Par Aar, før Banen fra Aalborg over Sæby til Frederikshavn blev anlagt. Da denne Bane anlagdes, blev der lagt en Station paa det Sted, hvor Banen skærer den samme Landevej fra Aalborg til Sæby, en halv Mils Vej fra Flauenskjold. Denne Station kaldes Dybvad. Nu er Forholdet det, at Dybvad Station blev Brevsamlingssted, lagt ind under Flauenskjold. Men det varede ikke ret længe — det er selvfølgelig — inden Postbesørgelsen til Dybvad Station antog ikke saa lidt større Omfang end Postbesørgelsen til Flauenskjold, og efterhaanden mente Folk der oppe ved Dybvad da ogsaa, at det vilde være det rigtige Forhold, at man lagde Postekspeditionen i Dybvad, der ligger ved Jernbanen, i Stedet for ved Flauenskjold, som ligger en halv Mil fra Jernbanen. Forholdet er nemlig det, at Hovedposten kommer til Dybvad, og derfra gaar den til Flauenskjold, og saa skulle Postanvisninger og lignende tilbage til Dybvad igen. Det er jo ret meningsløst. Man har ansøgt ved en Deputation her inde om at faa dette Forhold forandret, men man erfarede fra Generaldirektøren for Postvæsenet, at Kredens Folketingsmand var imod denne Flytning. Han var imod, at der blev lavet Posthus der, hvor Jernbanestationen er. Han var stemt for den gamle Ordning, at man kørte Posten fra Dybvad til Flauenskjold og tilbage til Dybvad igen; han fandt, det var den mest praktiske Maade at besøge Posten paa. Og da de forstode, at deres Folketingsmand var en Mand med megen Indflydelse, bleve de meget mismodige der oppe og vare bange for, at de alligevel ikke skulde faa ordnet deres Postforhold, som de ønskede det, og det til Trods for, at den almindelige Brevbesørgelse, som man i slige Tilfælde i Almindelighed lægger til Grund for Postbesørgelsen, er meget stærkere ved Dybvad end ved Flauenskjold. Ved Dybvad var der i 1902—03 37,024 almindelige Breve, i 1903—04 41,960 og i 1904—05 50,063, medens der ved Flauenskjold sidste Aar var ca. 31,000 almindelige Breve. Det er altsaa det virkelige Forhold, og det synes jeg skulde tyde paa, at de Folk have Ret, der søge at faa Postekspeditionen i Dybvad og Brevsamlingsstedet i Flauenskjold, og de

have, som sagt, haft noget Haab om, at det kunde lade sig gøre. Men Finanslovsforslaget i Aar har slaet dette Haab ihjel, saa vidt da ikke det høje Ting og Ministeriet af de foreliggende faktiske Kendsgerninger kunne lade sig bevæge til at gøre Forandring i Finanslovsforslaget. Der findes nemlig paa dette Finanslovsforslag opført en Bevilling til Anskaffelse af ny Lokaler for Postekspeditionen i Flauenskjold, og Beboerne der oppe omkring ved Dybvad indse jo godt, at hvis der først bliver opført ny Postlokaler i Flauenskjold, er Udsigten for dem til at faa flyttet Postekspedition fra Flauenskjold til Dybvad meget ringe. Det er derfor, de have henvendt sig til mig og bedt mig, om jeg for Tinget her ved denne Lejlighed vilde lægge Sagen frem, saadan som den er. Jeg haaber, at Finansudvalget, naar Finansloven kommer til dette Udvalg, vil tage denne Sag i Betænkning, og jeg er selvfølgelig paa det rene med, at Finansudvalget, til Trods for, at det er Finansministeren, der holder paa Flauenskjold, og til Trods for, at det er mig, der anbefaler Dybvad, vil gaa den Vej, der er den eneste rigtige og retfærdige og sige: Postekspeditionen kommer herefter til at ligge ved Jernbanestationen ved Dybvad, der hvor de mange Postforsendelser gaa til, og Brevsamlingsstedet bliver herefter lagt ved Flauenskjold. Med disse Ord skal jeg anbefale denne Sag til det høje Ting og til den højtærede Minister.

Jeg har derefter nogle almindelige politiske Betragtninger, jeg gerne vilde benytte Lejligheden til at gøre gældende. Jeg hørte forleden Dag, at der var et af de socialdemokratiske Medlemmer — jeg tror, det var det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) —, der rettede en Forespørgsel til den højtærede Krigsminister om, hvad det blev til med Premierløjtnantslønningerne, disse Premierløjtnantslønninger, der have været saa meget omtalte, siden den højtærede Krigsminister i Reformpartiet fremsatte sit Militærprogram. Det Svar, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds fik af den højtærede Krigsminister, er ret betegnende. Det var et Svar, der kan regnes med ind under det tvetydige, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) forleden Dag omtalte.

Det er ikke, fordi jeg mener den højtærede Krigsminister er ene om at have noget tvetydigt i sin Politik. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) følger i saa Henseende godt sin Mester. Jeg skal fortælle et lille